

[Vesterager.]

store Besparelse, der vil komme, naar det udvikler sig ganske anderledes i det praktiske Liv.

Den højtærede Undervisningsminister skød sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Enstemmigheden om Indstillingen ind under Landstingets mærkværdige Evne til at affatte Love. Det kan jo godt være, at Ordene kan fortolkes saadan; men saa maa jeg rigtignok sige, at det gælder om for Eftertiden at være paa Vagt over for de forskellige Lovparagraffer. Vi havde ikke Spor af Tid her i Folketinget til at gennemgaa det paagældende Lovforslag. Vi henstillede meget indtrængende baade til Ministeren og til Folketingets Flertal, om vi dog ikke skulde se lidt nærmere paa de Paragraffer, der kom fra Landstinget, men alle vore Ønsker blev pure afvist, og der blev sagt, at nu skulde det gennemføres. Derfor blev Loven ogsaa saa uklar, som den er; og saa faar vi Cirkulæerne, og saa kommer man og siger: ja, det kan godt være, at det ikke er saa heldigt, men saadan staar der nu engang i Loven!

At Ministeren lover at tage alle mulige Hensyn o. s. v., det takker jeg for, men jeg holder nu mere af Love end af Evangelier i dette Tilfælde, højtærede Hr. Undervisningsminister; jeg holder mere af at have klare Love at henholde mig til, klare Lovparagraffer, der siger, at det er Befolkningens Ret at faa den Mand, de enstemmigt samles om. Jeg holder mere af det end af velvillige Udtalelser fra Ministeren. Vi har jo set, at denne Regering ikke er saa bange for at gaa imod endogsaa et ret stort Flertal, som har foretaget Indstilling. Derfor har det sin Betydning, at man ved, at naar man kommer med en enstemmig Indstilling, saa skal den Mand, man indstiller, kaldes, og det kan ikke afkræftes ved, at et enkelt Medlem er sygt eller bliver borte. Der er mange inden for Administrationen ude omkring i Landet, der har sagt, at det var noget ganske enestaaende, der aldrig før var set i dansk Praksis, at man behandlede en enstemmig Indstilling paa den Maade.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte nogle meget kritiske Bemærkninger over for Landstinget. Jeg vil gaa ud fra, at det ikke har været det ærede Medlems Hensigt at sige noget nedsættende om det høje Landsting.

Gregersen: I en enkelt Bemærkning til mig udtalte Undervisningsministeren, at da Retsforbundet vilde nedlægge den offent-

lige Skole, havde det ikke megen Interesse at faa at vide, hvilken Stilling vi indtog til det foreliggende Lovforslag. Hvor megen Interesse det har for den højtærede Undervisningsministers Vedkommende, kan i og for sig være mig ligegyldigt, men for min egen Skyld og for Retsforbundets Skyld ønsker jeg dog at sige, at vi ikke har stillet Forslag om at nedlægge den offentlige Skole, saa jeg ved ikke, hvor Undervisningsministeren har sin Viden fra. Paa Møder, hvor jeg har været sammen med Ministeren, har jeg klart og tydeligt sagt, og det staar i vore Skrifter, at saa længe økonomisk Retfærdighed ikke er gennemført, saa længe Retsstaten økonomisk ikke er Virkelighed, ønsker vi ikke at nedlægge den offentlige Skole.

Vi ønsker i det hele taget ikke at nedlægge Skolen, men vi ønsker, at Skolen skal lægges saa nær ud til Forældrene som muligt, det vil sige, at Forældrene faar den virkelige Bestemmelsesret over Skolen. Jeg skulde dog tro, at en Mand, der selv har hjemmeundervist sine Børn, skulde have nogle Forudsætninger for at forstaa det Standpunkt, som Retsforbundet har indtaget paa dette Omraade. Han har jo ikke været undergivet Forsømmelseslister og Mulfter, han har kun skullet dokumentere, at Børnene paa det undervisningsmæssige Omraade opfyldte visse bestemte Krav, som det offentlige stiller, og som vi fra vor Side fuldt ud anerkender.

Vi har da ogsaa i Praksis vist, at vi vil medvirke. Vi har stemt for den tidligere Lov, Tilsynsloven, og det er ikke udelukket, at det Lovforslag, vi behandler her i Dag, kan undergaa saadanne Forandringer, at vi ogsaa kan stemme for det. Det beror paa, om det bliver Undervisningsministerens eller hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Tankegang, der bliver ført igennem, om det bliver den størst mulige Frihed, som Undervisningsministeren har talt om, eller det bliver Tvangen, hvis Betydning paa det undervisningsmæssige Omraade det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen saa stærkt har fremhævet, der bliver det afgørende.

I Anledning af den højtærede Undervisningsministers Bemærkning angaaende min Udtalelse om Sproget skal jeg blot henvise til § 23, der omtaler Optagelse af Sprog og Matematik paa Undervisningsplanen ogsaa i Skoler af B.-Formen; derfor var den Bemærkning, Undervisningsministeren gjorde til mig i den Henseende, ganske uberegtiget.

Jeg haaber, man vil erkende, at Befolkningen har Retten, og jeg skal ikke mod-